

Arrest

nr. 202 034 van 30 maart 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Amira SADEK
Louisalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 22 maart 2018 tot terughrijving (bijlage 11) en van de beslissing van 22 maart 2018 tot intrekking van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat A. SADEK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 maart 2018 biedt verzoeker zich aan bij de grenspolitie van de nationale luchthaven te Zaventem, komende met een vlucht vanuit Addis Abeba (Ethiopië) met bestemming Brussel.

1.2. Op 22 maart 2018 neemt de verwerende partij een beslissing tot teruggrijping (bijlage 11), waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"Op 22 maart 2016 om 1615 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel-Nationaal, werd door ondergetekende, xxx

de heer / mevrouw :

naam N. voornaam C.C.

geboren op 20.03.1983 te IHITE MBAISE geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Nigeria

houder van het document nationaal paspoort van Nigeria nummer xxx

afgegeven te ALAUSA LAGOS op : 15.11.2016

houder van het visum nr. xxx van het type C afgegeven door Franse vertegenwoordiging in Libreville geldig van 10.10.2017 tot 07.04.2018 voor een duur van 90 dagen

afkomstig uit Addis Abeba met ET724 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(...)

** (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)*

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor zaken naar België te komen. Hij verklaart auto onderdelen te komen aankopen. Echter betrokkene is in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Franse vertegenwoordiging in Libreville. Volgens de visumcode dient het hoofdreisdoel zich te situeren in het land van afgifte van het visum.

Betrokkene heeft geen intentie om naar Frankrijk door te reizen. Verder blijkt uit de gegevens van het "VIS" (Visum Information System) dat het visum werd uitgereikt door de Franse vertegenwoordiging in Libreville voor een familiebezoek in Frankrijk.

Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum en dat hij bij zijn visumaanvraag andere documenten heeft voorgelegd en verklaringen heeft afgelegd dan zijn huidige verklaarde reisdoel aan de Belgische buitengrens.

(...)

☐ (I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°)

Reden van de beslissing: Betrokkene maakt onderwerp uit van proces-verbaal nummer HV.27.RB 002410/18."

1.3. Op 22 maart 2018 neemt de verwerende partij tevens een beslissing tot intrekking van een visum, waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"Meneer N., C.C.

(...)

** Op verzoek van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,*

☐ De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te _____

Heeft / hebben / werd

☐ uw visumaanvraag onderzocht

** uw visum onderzocht. Nummer xx, afgegeven: 10.10.2017.*

☐ het visum is geweigerd ☐ het visum is nietig verklaard x het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

(...)

*2. * het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode Betrokkene verklaart voor zaken naar België te komen. Hij verklaart auto onderdelen te komen aankopen. Echter betrokkene is in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Franse vertegenwoordiging in Libreville. Volgens de visumcode dient het hoofdreisdoel zich te situeren*

in het land van afgifte van het visum. Betrokkene heeft geen intentie om naar Frankrijk door te reizen. Verder blijkt uit de gegevens van het "VIS" (Visum Information System) dat het visum werd uitgereikt door de Franse vertegenwoordiging in Libreville voor een familiebezoek in Frankrijk.

Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum en dat hij bij zijn visumaanvraag andere documenten heeft voorgelegd en verklaringen heeft afgelegd dan zijn huidige verklaarde reisdoel aan de Belgische buitengrens.

(...)

6. * u wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 21, van Verordening (EG) nr. 2016/399 (Schengengrenscodex), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten (artikel 32, 1, a), VI en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) **Betrokkene maakt onderwerp uit van proces-verbaal nummer HV.27.RB 002410/18.**

(...)"

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

Verzoeker bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt door de verwerende partij niet betwist.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven volgt uit artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid *"De kamervoorzitter of de rechter in*

vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden."

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 2, 2° en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij werpt ook nog een kennelijke beoordelingsfout op.

Het middel wordt in een eerste onderdeel als volgt toegelicht:

"Toen verzoeker aankwam op het vliegveld Brussel-Nationaal was hij houder van een geldig paspoort, zijnde een Nigeriaans paspoort met het nummer A07807347, afgeleverd te ALAUSA LAGOS, op 15/11/2016 ;

Dit paspoort was voorzien van een geldig visum type C, afgeleverd door de Franse diplomatieke autoriteiten te Libreville, met nummer 519902803, geldig vanaf 10/10/2017 tot 07/04/2018.

De bijzondere aandacht van de Raad moet gevestigd worden dat verzoeker een RETOURVLUCHT had en dat zijn terugkeerreis voorzien is op dinsdag 04/04/2018 ;

Blijkens wat voorafgaat zijn de bestreden beslissingen niet wettig omdat deze genomen werden in strijd met artikel 2 van de wet van 15/12/1980;"

Het middel wordt in een tweede onderdeel als volgt toegelicht:

"(...)

Er moet worden vastgesteld dat de beslissing van nietigverklaring van het visum van verzoeker niet naar behoren is gemotiveerd;

Ter staving van zijn vordering, verklaart verzoeker dat hij nooit een familiebezoek heeft opgeroepen maar dat een hij toeristenvisum had gevraagd (in zijn hoofd is het toeristenvisum synoniem met een kort verblijf);

Dit betreffende is verzoeker formeel, aan zijn aanvraag van visum type C heeft hij geen document toegevoegd dat zou bevestigen dat hij bij een bij een familielid zou verblijven maar heeft een hotelreservatie voor een nacht in de regio Parijs toegevoegd;

Om bovenvermelde redenen (zie punt V "uiteenzetting van de feiten"), heeft verzoeker zijn reis naar Dubai moeten uitstellen in de loop van de maand november 2018 in het kader van zijn professionele activiteiten;

Hij is aangekomen op het vliegveld van Brussel-Nationaal op 22 maart 2018 en wilde terugkeren naar Libreville op 4 april 2018, tussentijds wilde hij naar Frankrijk gaan, verzoeker vestigt de aandacht van de Raad op het feit dat hij een nacht in het hotel Chaochow in Brussel had gereserveerd;

In tegenstelling tot wat door tegenpartij wordt gehouden, heeft verzoeker niet gelogen betreffende het voorwerp van zijn reis en hij was van plan naderhand naar Frankrijk te gaan;

De betwiste beslissingen en meer in het bijzonder de beslissing het visum van verzoeker te annuleren zijn niet correct gemotiveerd en zijn overigens gegrond op onjuiste elementen (familiebezoek);

Tegenpartij stelt niet vast dat het visum van verzoeker zou verkregen geweest zijn op frauduleuze wijze en mocht dus het visum van verzoeker op grond van artikel 34 van de Europese regeling, 810/2009 van 13/07/2009, niet annuleren;

Betreffende het beslag van de fonds (in casu een som van 62.400 €), zoals gezegd supra, beschikt verzoeker over al de stukken die de wettelijke oorsprong van de fondsen rechtvaardigen, dat het niet aan tegenpartij toebehoort in dit opzicht de plaats in te nemen van de gerechtelijke autoriteiten van het land en meer in het bijzonder van het Openbare Ministerie;

Dat zij geen enkel juridisch gevolg uit deze situatie mag trekken of van mening zijn dat verzoeker, omdat hij op zich een belangrijke som heeft, een persoon zou zijn die een bedreiging voor de openbare orde of voor de binnenlandsveiligheid zou vormen terwijl wordt gepreciseerd dat hij nooit werd gesignaleerd, nooit de wet heeft geschonden, geen enkel gerechtelijk antecedent heeft en nooit zijn verblijven in Europa meer dan toegestaan door zijn visum heeft verlengd;

Er wordt eveneens gepreciseerd dat verzoeker aangehouden werd alvorens zijn verplichting van verklaring te hebben kunnen doen;

De betwiste beslissingen, behalve hun gebrek aan motivatie, werden op ondoordachte wijze genomen door geen rekening te houden met de individuele situatie van verzoeker of met de elementen van zijn dossier; verzoeker werd niet verhoord;

Bovendien zijn de beslissingen overdreven en veroorzaken een ernstige schade aan verzoeker die zij verblijf in normale condities niet heeft kunnen doorbrengen;"

2.3.2.2. Artikel 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat:

"Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is :

(...)"

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt. (...)"

De Raad herinnert aan artikel 6 van de Schengengrenscodex dat handelt over de toegangsvoorwaarden voor derdelanders en luidt als volgt:

"1. Voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, waarbij voor iedere dag van het verblijf de 180 voorafgaande dagen in aanmerking worden genomen, gelden voor onderdanen van derde landen de volgende toegangsvoorwaarden:

a) in het bezit zijn van een geldig reisdocument of van een document dat de houder recht geeft op grensoverschrijding en dat aan de volgende criteria voldoet:

i) het is geldig tot minstens drie maanden na de voorgenomen datum van vertrek uit het grondgebied van de lidstaten. In gemotiveerde spoedeisende gevallen mag echter van deze verplichting worden afgezien;

ii) het is afgegeven in de voorafgaande tien jaar;

b) indien vereist op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad (1), in het bezit zijn van een geldig visum, behalve indien zij houder zijn van een geldige verblijfsvergunning of een geldig visum voor verblijf van langere duur;

c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;

d) niet met het oog op weigering van toegang in het SIS gesignaleerd zijn;

e) niet worden beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name niet om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staan in de nationale databanken van de lidstaten.

(...)"

Deze toegangsvoorwaarden zijn cumulatief. Niet enkel moet de vreemdeling, desgevallend, in het bezit zijn van het vereiste visum, hij moet ook het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven.

Uit artikel 8 van de Schengengrenscodex blijkt verder dat de Belgische met grenscontrole belaste autoriteiten bij een eerste binnenkomst van een vreemdeling op het Schengengrondgebied kunnen nagaan of de vreemdeling wel voldoet aan deze voorwaarden voor toegang tot het Schengengrondgebied en inzonderheid het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staat. De relevante bepalingen luiden als volgt:

"3. Bij binnenkomst en uitreis worden onderdanen van derde landen als volgt aan een grondige controle onderworpen:

a) de grondige controles bij binnenkomst behelzen de verificatie van de in artikel 6, lid 1, vermelde voorwaarden voor toegang, alsmede, eventueel, van de verblijfs- en werkvergunningen. In dat verband wordt nauwgezet onderzocht:

i) of de onderdaan van een derde land in het bezit is van een document dat geldig is voor grensoverschrijding en waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken en dat, in voorkomend geval, vergezeld gaat van het vereiste visum of de vereiste verblijfsvergunning;

ii) of het reisdocument eventuele tekenen van namaak of vervalsing vertoont;

- iii) aan de hand van de in- en uitreisstempels in het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land, en met name door vergelijking van de data van in- en uitreis, of de betrokkene de maximale duur van het toegestane verblijf op het grondgebied van de lidstaten reeds heeft overschreden
 - iv) de plaats van vertrek en de plaats van bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land, alsmede het doel van het voorgenomen verblijf, indien nodig met controle van de desbetreffende bewijsstukken;
 - v) of de betrokken onderdaan van een derde land voor de geplande duur en het doel van het voorgenomen verblijf en voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, over voldoende middelen van bestaan beschikt dan wel of hij deze op rechtmatige wijze kan verkrijgen;
 - vi) of de betrokken onderdaan van een derde land, diens vervoermiddel en de meegevoerde voorwerpen geen gevaar opleveren voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten. Bij die verificatie worden met name gegevens en signaleringen betreffende de betrokken personen en, zo nodig, voorwerpen rechtstreeks bij het SIS en de nationale opsporingsregisters opgevraagd en worden, in voorkomend geval, de bij die signalering passende maatregelen genomen;
- b) indien de onderdaan van het derde land houder is van een visum als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder b), behelzen de grondige controles bij binnenkomst ook de verificatie van de identiteit van de houder van het visum en van de echtheid van het visum, door middel van raadpleging van het visuminformatiesysteem (VIS) overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. 767/2008; (...)"

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, laat artikel 3 van de Vreemdelingenwet in dit opzicht de verwerende partij toe, zelfs indien een vreemdeling in het bezit is van een visum, om een aantal verificaties door te voeren. Zo voorziet artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet dat de vreemdeling kan worden teruggedreven aan de grens indien hij geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.

Het gegeven dat verzoeker in het bezit was van een geldig paspoort met een visum type C, vrijwaart verzoeker aldus niet van de mogelijkheid dat hij voorwerp kan uitmaken van een inreiscontrole en dat hij desgevallend documenten dient voor te leggen en uitleg moet geven over het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.

De vaststelling dat niet is voldaan aan één van toegangsvoorwaarden opgesomd in artikel 6 van de Schengengrenscore, volstaat in wezen om de binnenkomst te weigeren en terug te drijven. Dit heeft tot gevolg dat, indien een beslissing tot teruggrijping op correcte wijze is gesteund op één van de in artikel 3 opgesomde weigeringsgronden, die elk op zich reeds als determinerend kunnen worden beschouwd, zij afdoende is gemotiveerd en de overige weigeringsgronden als overbodig moeten worden beschouwd.

Tenslotte voorziet artikel 34, lid 2 van de Visumcode dat een verleend visum wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt.

2.3.2.3. Artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet vormt een eerste bepaling waarop de bestreden beslissing tot teruggrijping steunt, met name dat verzoeker niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven. Daarbij motiveert de verwerende partij in feite als volgt:

"Betrokkene verklaart voor zaken naar België te komen. Hij verklaart auto onderdelen te komen aankopen. Echter betrokkene is in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Franse vertegenwoordiging in Libreville. Volgens de visumcode dient het hoofdreisdoel zich te situeren in het land van afgifte van het visum.

Betrokkene heeft geen intentie om naar Frankrijk door te reizen. Verder blijkt uit de gegevens van het "VIS" (Visum Information System) dat het visum werd uitgereikt door de Franse vertegenwoordiging in Libreville voor een familiebezoek in Frankrijk.

Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum en dat hij bij zijn visumaanvraag andere documenten heeft voorgelegd en verklaringen heeft afgelegd dan zijn huidige verklaarde reisdoel aan de Belgische buitengrens."

Op basis van artikel 34, lid 2 van de Visumcode wordt verzoekers visum ingetrokken en daarbij wordt dezelfde motivering gehanteerd als in de bestreden beslissing tot teruggrijping.

2.3.2.4. In het administratief dossier bevindt zich een uittreksel van de gegevens uit het VIS inzake het Schengenvisum dat verzoeker bij de Franse vertegenwoordiging heeft aangevraagd. Daaruit blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag Frankrijk als reisbestemming heeft opgegeven en als verblijfsadres een hotel in Parijs heeft vermeld. Verder blijkt dat verzoeker het doel van zijn reis als “familiaal” heeft omschreven. De vaststelling in de bestreden beslissingen dat het visum werd uitgereikt voor “een familiebezoek in Frankrijk” is dus correct en vindt steun in de gegevens van het administratief dossier.

Verzoeker werd door de grensinspectie ondervraagd over zijn reismotief. In het verslag van de grensinspectie, dat zich in het administratief dossier bevindt, kan worden gelezen: “*Betrokkene verklaart naar Brussel te komen om er zaken te doen. Hij komt auto-onderdelen kopen. Hij kan geen uitnodiging overhandigen van partners in België. Hij zegt dat hij naar de xxstraat en naar ELI zal gaan. Hij heeft hier in België ook een vriend (A.K.J) die hem zal begeleiden voor zijn aankopen. Hij heeft zijn adres niet. Hij kent enkel zijn naam en hij heeft zijn telefoonnummer xxx. Hij gaat tijdens zijn verblijf niet naar Frankrijk.*” Op grond van deze verklaringen van verzoeker, kon de verwerende partij in de bestreden beslissingen terecht motiveren dat verzoeker geen intentie heeft om naar Frankrijk door te reizen.

Verzoeker beweert nu in zijn verzoekschrift dat hij zijn oorspronkelijke reis naar Frankrijk heeft moeten uitstellen, dat hij wel van plan is om na zijn bezoek aan België naar Frankrijk te gaan hetgeen moet blijken uit het feit dat hij maar één nacht in een Brussels hotel heeft gereserveerd.

De Raad stelt vast verzoeker zich beperkt tot allerlei ongestaafde beweringen alsook dat hij zijn verklaringen over zijn reismotieven nogmaals wijzigt. Bovendien gaat verzoeker voorbij aan het gegeven dat hij aan de grensinspectie heeft verklaard één nacht in een Brussels hotel te hebben gereserveerd en dat hij “*de rest van zijn verblijf zal (...) boeken als hij tevreden is van het hotel, anders gaat ergens anders een hotel zoeken*”. Verzoekers bewering dat hij wel de intentie heeft om naar Frankrijk te reizen en dat de hotelreservatie voor één nacht daarvan bewijs is, strijdt dus met zijn eigen verklaringen.

Zoals eerder gesteld, laat artikel 3 van de Vreemdelingenwet de verwerende partij toe, zelfs indien een vreemdeling in het bezit is van een visum, om een aantal verificaties door te voeren bij de inreiscontrole, in het bijzonder wat betreft het reismotief of reisdoel.

Gelet op wat hierboven wordt besproken, acht de Raad het niet onzorgvuldig of kennelijk onredelijk dat de verwerende partij besluit dat verzoeker bij zijn visumaanvraag andere documenten heeft voorgelegd en verklaringen heeft afgelegd dan zijn huidige verklaarde reisdoel aan de Belgische buitengrens.

Zoals eerder vermeld zijn de toegangsvoorwaarden gesteld in artikel 5 van de Schengengrenscodex cumulatief en bijgevolg dient verzoeker niet enkel in het bezit te zijn van geldige binnenkomstdocumenten maar moet hij bij het binnentreden van het Schengengrondgebied ook het doel van het voorgenomen verblijf kunnen staven, *quod non in casu* zoals hierboven vastgesteld. Deze vaststelling is *prima facie* een voldoende determinerend motief voor verwerende partij om op grond van artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing tot terugdrijving te schragen.

Wat betreft de intrekking van het visum, stelt de Raad vooreerst vast dat nergens wordt gesteld dat het visum frauduleus werd verkregen. Het is voorts ook niet onzorgvuldig noch kennelijk onredelijk dat de verwerende partij uit de vaststelling dat verzoeker bij zijn visumaanvraag andere documenten heeft voorgelegd en verklaringen heeft afgelegd dan zijn huidige verklaarde reisdoel aan de Belgische buitengrens, de conclusie trekt dat verzoeker bijgevolg niet langer voldoet aan de voorwaarden van zijn visum. Deze vaststelling is *prima facie* een voldoende determinerend motief voor de verwerende partij om op basis van artikel 34, lid 2 van de Visumcode het verleende Schengenvisum in te trekken.

Uit wat hierboven is uiteengezet, blijkt dat de bestreden beslissingen duidelijk de determinerende motieven in rechte en in feite vermelden op grond waarvan ze genomen zijn en dat deze op eenvoudige wijze in die beslissingen gelezen kunnen worden, zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt.

Verder is de Raad, gelet op wat hierboven is besproken, van oordeel dat de besproken motivering inzake het reisdoel correct en pertinent is alsook volstaat om de bestreden beslissingen te dragen. Enige onzorgvuldigheid of kennelijke beoordelingsfout blijkt op het eerste gezicht niet.

Nu de besproken motivering inzake het reisdoel volstaat om de bestreden beslissingen te schragen, is verzoekers kritiek met betrekking tot de motivering inzake een bedreiging van de openbare orde, gericht tegen een overtollig motief, zodat om die reden verzoekers kritiek daaromtrent niet verder wordt onderzocht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 wet van 29 juli 1991 blijkt op het eerste gezicht niet. Evenmin blijkt op het eerste gezicht een schending van artikel 2, 2° van de Vreemdelingenwet of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enige middel is niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan.

Aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde van een ernstig middel, dient de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

M. MAES